

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Pip de Poolvos

In het koude en besneeuwde noordpoolgebied leefde een kleine, harige vos genaamd Pip. Pip had een dikke vacht van wit bont en warme harige laarzen die hem warm hielden in de ijzige wind en hij had een lange, borstelige staart die hij graag kwispelde. Zijn witte jas hield hem niet alleen warm, maar was ook een geweldige camouflage in de witte sneeuw.

Pip woonde in een hol in het besneeuwde bos en hij bracht vele dagen opgerold door in een bal om warm te blijven. Maar hij hield geen winterslaap, dus bracht hij zijn dagen ook door met rennen en spelen in de sneeuw. Hij hield ervan achter konijnen aan te jagen en het besneeuwde landschap te verkennen. Hij besteedde ook veel tijd aan het zoeken naar voedsel. Hij hield van vissen en vogels, maar ook van bessen en zeewier. In de herfst probeerde hij zoveel mogelijk vet op te bouwen om hem warm te houden in de koude winter. Toen hij niet meer kon eten, bewaarde hij het eten in zijn hol, om tijdens de koude winterdagen iets te knabbelen te hebben. Op een dag besloot Pip te gaan wandelen.

Hij had gehoord dat er een prachtig bevroren meer op de top van een berg was, en hij wilde het zelf zien. Dus begon Pip aan zijn reis, huppelend door het besneeuwde bos. Hij klom over ijzige kliffen en stak bevroren rivieren over, en hij hield zijn ogen open voor tekenen van gevaar. Hij zorgde ervoor dat hij uit de buurt bleef van wolven, beren en adelaars, aangezien hij niet overweg kon met die dieren. Eindelijk, na vele lange dagen reizen, bereikte Pip het bevroren meer. Het was nog mooier dan hij zich had voorgesteld, met glinsterende ijspegels en glinsterende sneeuw. Pip was zo blij dat hij begon te dansen en rond te draaien op het ijs. Terwijl Pip danste, hoorde hij in de verte een zwak geluid. Poolvossen hebben een geweldig gehoor en hij beseftte al snel dat hij het geluid hoorde van een huilende welp! Pip wist dat hij moest helpen. Hij probeerde het geluid te volgen, maar hij kon de welp niet vinden. Pip besloot zijn geweldige reukvermogen te gebruiken. Hij snuffelde en snuffelde en vond al snel een kleine vossenwelp die verdwaald was in het besneeuwde bos. Pip wist dat de baby zijn vader en moeder had verloren, want ze zouden hun welp nooit aan zichzelf hebben overgelaten. Pip nam de kleine vos onder zijn hoede en beloofde hem te beschermen. Pip en de vossenwelp keerden samen terug naar het hol in het bos. Pip hield de welp warm door zich in een bal om de baby heen te krullen en hem te verwarmen met zijn warme vacht en pluizige staart. Pip leerde de kleine vos alles over het plezier van spelen in de sneeuw, en ze werden de beste vrienden en ze leefden nog lang en gelukkig.